

PALOCSAY ZSIGMOND

Vígballada

Gellért Sándornak

*Embermagas gazba vesztem;
kőkényt, galagonyát ettem.
Hecsempecs vakarja aljam;
barka-málét – havat nyaltam.*

*Szólóm: fagyöngy; körtém: vackor.
Káposztakő rajtam a gond:
Hogy jobb? Hóttig hunyni-búni
– avagy pandúrkézre jutni?!*

*Ebből nem választunk. Alszunk.
Háha ÉGI-HANGOT hallunk:
Haramiák? – Rabok legyünk?
Dagadót? – Vagy kását együnk?*

*Jó az Ördög: Ne, egy fütykös!
Ervvel tököld hókon, öcskös,
szerdán a vásáros népet;
menyecskét is foghatsz – szépet.*

*Kustyi, Rusnya! – szól az Angyal.
Ártatlanul fut a bajjal
ez a pelyhes szegénylegény;
bujdoklása: pengős regény!*

**SOKAT ÖRÖKÖLT A GYLKOS!
– SAVÓ-SZEME ENYHÉN NYIRKOS.
CSAK A FOKOS A JÁNOSEÉ _____
A GONOSZTETT: AZ MÁR MÁSEÉ.**

*Lát az Ég. Ha mélyen hallgat,
élőbb parazsakkal sajgat.*

*Indulj, János, fütyürészve;
nádas közöpbibe érve
rejteket lelsz – otthont: kunyhót.
Hányd el azt a fene bunkót!*

*Ébred János – mejen János,
gyócsatyája tőkig sáros.
Viszi, vezeti az ige
a Nádvilág közepibe.*

*S ottan mit lát? Mi pilácsol?!
Bogrács alatt csutkó lángol.
Leszáll fejéről a főveg;
János elé lép egy Öreg:*

*Szerusz, Fiam! Há megjöttél?
Seggvakarót,* kőkényt öttél.
Vár a csónak, meg a hálóm
– hezzádváló kicsi jányom.*

*Szedtünk sulymot – épp eleget.
Abbó' sütünk jó kenyeret.
Ád nekünk a Tó madarat;
harcsapurdét, pénzes-halat.*

*Osztán a baj csak elmúlik.
Mikor vallomásra nyílik
ama apagyilkos szája _____
_____ Angyal megtelefonálja!*

*Itt maradok, Táti, hóttig!
Érezem, hogy nagyon jó itt.
Vejed leszek. Ha akarod:
zsákbamacskát is vállalok.*

*Azt má ne tedd! Csak, ha teccik.
Iluskám, az ágybó hecc ki!*

*A kicsi jány csöcsös-faros;
tekéntete oly tapadós,
hogy János má szorongatná.
Menyasszonyát kóstolgatná.*

* seggvakarót: csipkebogyót

Madárlátta

Gyengén mézel a szellőrózsa;
 SOK KICSI SOKRA MEGY! – (a poszméh dongja,
 és átszáll a virágzó sombokorra)

Kopár a hegy alja.
 Feketék, barnák a csupasz ágak.
 Zalámboló tekintetem ráhavaz
 az égre hajzó kuszaságra

Ígér a rügy (kecskének is) újszengét eleget;
 hozza már a zöld levelet
 az elvirágzott farkasboroszlán

Szánom-bánom e kevésságú,
 alacsony cserje rózsaszín fürtjét;
 (jócskán lekéstem áhított illatát)

Sebaj! Ma este
 Kedvesem nyakán hon találok,
 és keble rózsáin színét látom
 a farkasboroszlánnak

Virágom, Virágom _____
 hérics-sárga nap-arany a kedved.
 Bánatod sáfrányok lilája – ibolyája.

Ott, fennebb, a fenyvest járva,
 A KŐTEHÉN FARÁNÁL¹ pihenek – heverek,
 és szöszke mohát borzol mancsom:
 kutakodó csúf kezem

Sütök neked rózsakolbászt!
 Ropog a toboz-tűz,
 és belekap a láng a nyársba;
 (ám a híres veresgyűrű²
 ezt is túri – ezt is állja)

_____ pirulhat a madárlátta

¹ a kőtehén faránál: egy forrásnál

² veresgyűrű: cserje